

Sveitarfélagið Dalabyggð

Miðbraut 11
370 Búðardal

Vegna kröfu Reykjavíkurborgar á hendur íslenska ríkinu um greiðslu framlaga úr Jöfnunarsjóði sveitarfélaga

Vísað er til bréfs Dalabyggðar 15. desember 2020. Í bréfinu er vitnað til bókunar byggðaráðs Dalabyggðar 7. desember 2020. Í bókuninni er vitnað til bókunar byggðarráðs Skagafjarðar þar sem fram kemur að ráðið harmi þá stöðu sem upp er komin í málefnum Jöfnunarsjóðs sveitarfélaga vegna kröfu Reykjavíkurborgar um greiðslu fjárhæðar vangreiddra framlaga úr Jöfnunarsjóði sveitarfélaga. Að mati ráðsins sé ljóst að ef krafa Reykjavíkurborgar nái fram að ganga muni hún leiða til skerðingar framlaga úr Jöfnunarsjóði sveitarfélaga og þar af leiðandi til skertrar þjónustu við íbúa sveitarfélaga. Byggðarráð Skagafjarðar skori því á Reykjavíkurborg að draga kröfu sína til baka og leita annarra leiða gagnvart ríkisvaldinu til að ná fram leiðréttingu mála sinna. Þá skori ráðið jafnframt á önnur sveitarfélög að taka undir bókun sína og gera að sinni. Í bókun stjórnar Byggðaráðs Dalabyggðar sé tekið heils hugar undir bókun Byggðarráðs Skagafjarðar og geri stjórnin hana að sinni.

Rétt er að halda því til haga að Reykjavíkurborg harmar einnig þá stöðu sem upp er komin, en borgin hefur beint ítrekuðum erindum til ríkisins og oftsinnis boðið upp á samtal vegna málsins en ráðuneytið hefur ítrekað hafnað því. Í kjölfar viðræðna á aðventunni eru þó væntingar til þess að sáttferli sé að hefjast og að það leiði til farsællar niðurstöðu.

Þar sem niðurstaða sáttumleitana hefur ekki ennþá borið ávöxt hefur Reykjavíkurborg höfðað mál á hendur íslenska ríkinu þar sem gerð eru krafa um greiðslu framlaga úr Jöfnunarsjóði sveitarfélaga fyrir árin 2015-2019. Verði fallist á greiðsluskyldu í málinu mun það koma í hlut íslenska ríkisins, sem er stefndi í málinu, að greiða dæmda fjárhæð. Jöfnunarsjóður getur ekki átt sjálfstæð réttindi eða borið skyldur vegna skilyrða í lögum nr. 91/1991 um meðferð einkamála, sbr. dómur Hæstaréttar Íslands frá 14. maí 2019 í máli nr. 34/2018. Helgast það af því að samkvæmt 16. gr. laga nr. 4/1995 um tekjustofna sveitarfélaga, hefur samgöngu- og sveitarstjórnarráðherra á hendi yfirstjórn Jöfnunarsjóðs sveitarfélaga og skal sjóðurinn vera í vörslu ráðuneytisins. Þannig liggur fyrir að greiðsluskylda getur ekki hvílt á Jöfnunarsjóði sveitarfélaga fallist dómstólar á kröfur Reykjavíkurborgar í málinu.

Reykjavíkurborg hefur orðið þess vör að því hefur verið haldið fram að kröfur borgarinnar beinist að Jöfnunarsjóði en ekki ríkinu. Í því sambandi vill Reykjavíkurborg benda á að samkvæmt óbreyttum lögum er almennt óheimilt að veita tekjum Jöfnunarsjóðs sveitarfélaga til annars en úthlutunar framlaga eftir því sem mælt er fyrir um í lögum nr. 4/1995 um tekjustofna sveitarfélaga, sbr. 2. mgr. 78. gr. stjórnarskrár Lýðveldisins Íslands, sbr. lög nr. 33/1944, með síðari breytingum. Í ákvæðum laga um tekjustofna sveitarfélaga er ekki að

finna heimild til að greiða kröfu Reykjavíkurborgar af tekjum eða fjármunum Jöfnunarsjóðs sveitarfélaga. Samkvæmt 9. gr. laganna skal tekjum Jöfnunarsjóðs sveitarfélaga einvörðungu ráðstafað til greiðslu bundinna, sérstakra og jöfnunarframlaga, sbr. 10. - 13. gr. laganna. Þannig hefur íslenska ríkið, að óbreyttum lögum, ekki annan ráðstöfunarrétt yfir tekjum Jöfnunarsjóðs sveitarfélaga en að tryggja að sjóðurinn úthluti þeim í samræmi við tilvitnað ákvæði 9. gr. laganna.

Mál Reykjavíkurborgar byggist á því að öll sveitarfélög fá sérstakar greiðslur úr Jöfnunarsjóði vegna skólastarfs og kennslu barna af erlendum uppruna – nema Reykjavík. Meðal þeirra sveitarfélaga sem fá slíkar greiðslur eru stór og stöndug sveitarfélög sem sum hver fullnýta ekki sína tekjustofna. Á sama tíma leggur Reykjavík til 11 milljarða á ári inn í Jöfnunarsjóð. Það fjármagn er meðal annars nýtt til að niðurgreiða skólastarf og skatta í sveitarfélögum sem hafa lægri velferðarútgjöld og hærri tekjur en borgin. Um leið og Reykjavíkurborg gerir ekki athugasemdir við greiðslur í Jöfnunarsjóð, þá snýst þetta mál um ómálefnalegar reglur, án lagastofna, sem útiloka að borgin sé metin eftir sömu úthlutunarreglum og önnur sveitarfélög. Með öðrum orðum, það eina sem er verið að óska eftir er að borgin sé metin á jafnræðisgrunni við önnur sveitarfélög á höfuðborgarsvæðinu og um land allt. Borgin er hér fyrst og fremst að gæta hagsmuna Reykvíkinga og hagsmuna skólanna, barnanna í borginni og beinir því kröfu sinni að íslenska ríkinu.

Að lokum skal ítrekað að Reykjavíkurborg hefur freistað þess að ná samkomulagi við íslenska ríkið vegna kröfugerðar sinnar og mun halda áfram að gera það þrátt fyrir málshöfðun. Reykjavíkurborg telur kröfu sína vera málefnalega og réttmæta, enda veitir sveitarfélagið sannarlega þá þjónustu sem umrædd framlög eiga að styðja við. Engum dettur í hug að rétt reiknuð framlög til Dalabyggðar séu á kostnað annarra sveitarfélaga. Sömu sjónarmið hljóta að gilda um framlög til Reykjavíkur. Meginatriði hlýtur að vera að þau séu rétt reiknuð og byggja á lögum. Sömuleiðis ættu sveitarfélög að vera samstíga í því að hugsanlegar greiðslur vegna vangoldinna framlaga á umliðnum árum eigi að koma úr ríkissjóði. Því telur Reykjavíkurborg brýnt að sveitarfélög standi með Reykjavíkurborg í málinu þar sem þau eru þá um leið að gæta eigin hagsmuna sem eru sameiginlegir fyrir öll sveitarfélög í landinu gagnvart ríkisvaldinu.

Að öllu óbreyttu verður málið þingfest fyrir Héraðsdómi Reykjavíkur 28. janúar 2021. Engu að síður lýsti Reykjavíkurborg því yfir að vera eftir sem áður reiðubúin og viljug til viðræðna við íslenska ríkið um hugsanlegar sættir í málinu. Reykjavíkurborg hefur fulla trú á að slíkar viðræður geti skilað árangri og vonast til að ríkið nálgist málið af sama hug.

Dagur B. Eggertsson
borgarstjóri

Hjálagt:

réf borgarstjóra til samgöngu- og sveitarstjórnarráðherra 5. janúar 2021.

Vestmannaeyjabær

Ráðhúsinu
900 VESTMANNAEYJABÆ

Vegna kröfu Reykjavíkurborgar á hendur íslenska ríkinu um greiðslu framlaga úr Jöfnunarsjóði sveitarfélaga

Vísað er til bréfs Vestmannaeyjabæjar 7. desember 2020. Í bréfinu er vitnað til bókunar fundar bæjarráðs Vestmannaeyjabæjar 1. desember 2020. Í bókuninni er vitnað til bókunar byggðarráðs Skagafjarðar þar sem fram kemur að ráðið harmi þá stöðu sem upp er komin í málefnum Jöfnunarsjóðs sveitarfélaga vegna kröfu Reykjavíkurborgar um greiðslu fjárhæðar vangreiddra framlaga úr Jöfnunarsjóði sveitarfélaga. Að mati ráðsins sé ljóst að ef krafa Reykjavíkurborgar nái fram að ganga muni hún leiða til skerðingar framlaga úr Jöfnunarsjóði sveitarfélaga og þar af leiðandi til skertrar þjónustu við íbúa sveitarfélaga. Byggðarráð Skagafjarðar skori því á Reykjavíkurborg að draga kröfu sína til baka og leita annarra leiða gagnvart ríkisvaldinu til að ná fram leiðréttingu mála sinna. Þá skori ráðið jafnframt á önnur sveitarfélög að taka undir bókun sína og gera að sinni. Í bókun bæjarráðs Vestmannaeyjabæjar sé tekið heils hugar undir bókun Byggðarráðs Skagafjarðar og geri stjórnin hana að sinni.

Rétt er að halda því til haga að Reykjavíkurborg harmar einnig þá stöðu sem upp er komin, en borgin hefur beint ítrekuðum erindum til ríkisins og oftsinnis boðið upp á samtal vegna málsins en ráðuneytið hefur ítrekað hafnað því. Í kjölfar viðræðna á aðventunni eru þó væntingar til þess að sáttferli sé að hefjast og að það leiði til farsællar niðurstöðu.

Þar sem niðurstaða sáttumleitana hefur ekki ennþá borið ávöxt hefur Reykjavíkurborg höfðað mál á hendur íslenska ríkinu þar sem gerð eru krafa um greiðslu framlaga úr Jöfnunarsjóði sveitarfélaga fyrir árin 2015-2019. Verði fallist á greiðsluskyldu í málinu mun það koma í hlut íslenska ríkisins, sem er stefndi í málinu, að greiða dæmda fjárhæð. Jöfnunarsjóður getur ekki átt sjálfstæð réttindi eða borið skyldur vegna skilyrða í lögum nr. 91/1991 um meðferð einkamála, sbr. dómur Hæstaréttar Íslands frá 14. maí 2019 í máli nr. 34/2018. Helgast það af því að samkvæmt 16. gr. laga nr. 4/1995 um tekjustofna sveitarfélaga, hefur samgöngu- og sveitarstjórnarráðherra á hendi yfirstjórn Jöfnunarsjóðs sveitarfélaga og skal sjóðurinn vera í vörslu ráðuneytisins. Þannig liggur fyrir að greiðsluskylda getur ekki hvílt á Jöfnunarsjóði sveitarfélaga fallist dómstólar á kröfur Reykjavíkurborgar í málinu.

Reykjavíkurborg hefur orðið þess vör að því hefur verið haldið fram að kröfur borgarinnar beinist að Jöfnunarsjóði en ekki ríkinu. Í því sambandi vill Reykjavíkurborg benda á að samkvæmt óbreyttum lögum er almennt óheimilt að veita tekjum Jöfnunarsjóðs sveitarfélaga til annars en úthlutunar framlaga eftir því sem mælt er fyrir um í lögum nr. 4/1995 um tekjustofna sveitarfélaga, sbr. 2. mgr. 78. gr. stjórnarskrár lýðveldisins Íslands, sbr. lög nr. 33/1944, með síðari breytingum. Í ákvæðum laga um tekjustofna sveitarfélaga er ekki að finna heimild til að greiða kröfu Reykjavíkurborgar af tekjum eða fjármunum Jöfnunarsjóðs sveitarfélaga. Samkvæmt 9. gr. laganna skal tekjum Jöfnunarsjóðs sveitarfélaga einvörðungu ráðstafað til greiðslu bundinna, sérstakra og jöfnunarframlaga, sbr. 10. - 13. gr. laganna. Þannig hefur íslenska ríkið, að óbreyttum lögum, ekki annan ráðstöfunarrétt yfir tekjum Jöfnunarsjóðs sveitarfélaga en að tryggja að sjóðurinn úthluti þeim í samræmi við tilvitnað

ákvæði 9. gr. laganna.

Mál Reykjavíkurborgar byggist á því að öll sveitarfélög fá sérstakar greiðslur úr Jöfnunarsjóði vegna skólastarfs og kennslu barna af erlendum uppruna – nema Reykjavík. Meðal þeirra sveitarfélaga sem fá slíkar greiðslur eru stór og stöndug sveitarfélög sem sum hver fullnýta ekki sína tekjustofna. Á sama tíma leggur Reykjavík til 11 milljarða á ári inn í Jöfnunarsjóð. Það fjármagn er meðal annars nýtt til að niðurgreiða skólastarf og skatta í sveitarfélögum sem hafa lægri velferðarútgjöld og hærri tekjur en borgin. Um leið og Reykjavíkurborg gerir ekki athugasemdir við greiðslur í Jöfnunarsjóð, þá snýst þetta mál um ómálefnalegar reglur, án lagastoðar, sem útiloka að borgin sé metin eftir sömu úthlutunarreglum og önnur sveitarfélög. Með öðrum orðum, það eina sem er verið að óska eftir er að borgin sé metin á jafnræðisgrunni við önnur sveitarfélög á höfuðborgarsvæðinu og um land allt. Borgin er hér fyrst og fremst að gæta hagsmuna Reykvíkinga og hagsmuna skólanna, barnanna í borginni og beinir því kröfu sinni að íslenska ríkinu.

Að lokum skal ítrekað að Reykjavíkurborg hefur freistað þess að ná samkomulagi við íslenska ríkið vegna kröfugerðar sinnar og mun halda áfram að gera það þrátt fyrir málshöfðun. Reykjavíkurborg telur kröfu sína vera málefnalega og réttmæta, enda veitir sveitarfélagið sannarlega þá þjónustu sem umrædd framlög eiga að styðja við. Engum dettur í hug að rétt reiknuð framlög til Vestmannaeyjabæjar séu á kostnað annarra sveitarfélaga. Sömu sjónarmið hljóta að gilda um framlög til Reykjavíkur. Meginatriði hlýtur að vera að þau séu rétt reiknuð og byggja á lögum. Sömuleiðis ættu sveitarfélög að vera samstíga í því að hugsanlegar greiðslur vegna vangoldinna framlaga á umliðnum árum eigi að koma úr ríkissjóði. Því telur Reykjavíkurborg brýnt að sveitarfélög standi með Reykjavíkurborg í málinu þar sem þau eru þá um leið að gæta eigin hagsmuna sem eru sameiginlegir fyrir öll sveitarfélög í landinu gagnvart ríkisvaldinu.

Að öllu óbreyttu verður málið þingfest fyrir Héraðsdómi Reykjavíkur 28. janúar 2021. Engu að síður lýsti Reykjavíkurborg því yfir að vera eftir sem áður reiðubúin og viljug til viðræðna við íslenska ríkið um hugsanlegar sættir í málinu. Reykjavíkurborg hefur fulla trú á að slíkar viðræður geti skilað árangri og vonast til að ríkið nálgist málið af sama hug.

Dagur B. Eggertsson
borgarstjóri

Hjálagt:

Bréf borgarstjóra til samgöngu- og sveitarstjórnarráðherra 5. janúar 2021.

Stykkishólmurbær

Hafnargata 3
340 STYKKISHÓLMUR

Vegna kröfu Reykjavíkurborgar á hendur íslenska ríkinu um greiðslu framlaga úr Jöfnunarsjóði sveitarfélaga

Vísað er til bréfs Stykkishólmsbæjar, dags. 11. desember 2020. Í bréfinu er vitnað til bókunar fundar bæjarstjórnarinnar 10. desember 2020. Í bókuninni er vitnað til bókunar byggðarráðs Skagafjarðar þar sem fram kemur að ráðið harmi þá stöðu sem upp er komin í málefnum Jöfnunarsjóðs sveitarfélaga vegna kröfu Reykjavíkurborgar um greiðslu fjárhæðar vangreiddra framlaga úr Jöfnunarsjóði sveitarfélaga. Að mati ráðsins sé ljóst að ef krafa Reykjavíkurborgar nái fram að ganga muni hún leiða til skerðingar framlaga úr Jöfnunarsjóði sveitarfélaga og þar af leiðandi til skertrar þjónustu við íbúa sveitarfélaga. Byggðarráð Skagafjarðar skori því á Reykjavíkurborg að draga kröfu sína til baka og leita annarra leiða gagnvart ríkisvaldinu til að ná fram leiðréttingu mála sinna. Þá skori ráðið jafnframt á önnur sveitarfélög að taka undir bókun sína og gera að sinni. Í bókun bæjarstjórnar Stykkishólmsbæjar sé tekið heils hugar undir bókun Byggðarráðs Skagafjarðar og geri stjórnin hana að sinni.

Rétt er að halda því til haga að Reykjavíkurborg harmar einnig þá stöðu sem upp er komin, en borgin hefur beint ítrekuðum erindum til ríkisins og oftsinnis boðið upp á samtal vegna málsins en ráðuneytið hefur ítrekað hafnað því. Í kjölfar viðræðna á aðventunni eru þó væntingar til þess að sátttaferli sé að hefjast og að það leiði til farsællar niðurstöðu.

Þar sem niðurstaða sátttaumleitana hefur ekki ennþá borið ávöxt hefur Reykjavíkurborg höfðað mál á hendur íslenska ríkinu þar sem gerð eru krafa um greiðslu framlaga úr Jöfnunarsjóði sveitarfélaga fyrir árin 2015-2019. Verði fallist á greiðsluskyldu í málinu mun það koma í hlut íslenska ríkisins, sem er stefndi í málinu, að greiða dæmda fjárhæð. Jöfnunarsjóður getur ekki átt sjálfstæð réttindi eða borið skyldur vegna skilyrða í lögum nr. 91/1991 um meðferð einkamála, sbr. dómur Hæstaréttar Íslands frá 14. maí 2019 í máli nr. 34/2018. Helgast það af því að samkvæmt 16. gr. laga nr. 4/1995 um tekjustofna sveitarfélaga, hefur samgöngu- og sveitarstjórnarráðherra á hendi yfirstjórn Jöfnunarsjóðs sveitarfélaga og skal sjóðurinn vera í vörslu ráðuneytisins. Þannig liggur fyrir að greiðsluskylda getur ekki hvílt á Jöfnunarsjóði sveitarfélaga fallist dómstólar á kröfur Reykjavíkurborgar í málinu.

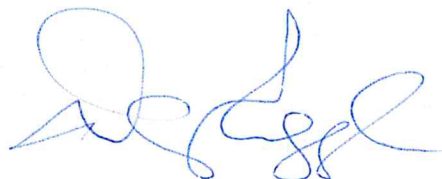
Reykjavíkurborg hefur orðið þess vör að því hefur verið haldið fram að kröfur borgarinnar beinist að Jöfnunarsjóði en ekki ríkinu. Í því sambandi vill Reykjavíkurborg benda á að samkvæmt óbreyttum lögum er almennt óheimilt að veita tekjum Jöfnunarsjóðs sveitarfélaga til annars en úthlutunar framlaga eftir því sem mælt er fyrir um í lögum nr. 4/1995 um tekjustofna sveitarfélaga, sbr. 2. mgr. 78. gr. stjórnarskrár lýðveldisins Íslands, sbr. lög nr.

33/1944, með síðari breytingum. Í ákvæðum laga um tekjustofna sveitarfélaga er ekki að finna heimild til að greiða kröfu Reykjavíkurborgar af tekjum eða fjármunum Jöfnunarsjóðs sveitarfélaga. Samkvæmt 9. gr. laganna skal tekjum Jöfnunarsjóðs sveitarfélaga einvörðungu ráðstafað til greiðslu bundinna, sérstakra og jöfnunarframlaga, sbr. 10. - 13. gr. laganna. Þannig hefur íslenska ríkið, að óbreyttum lögum, ekki annan ráðstöfunarrétt yfir tekjum Jöfnunarsjóðs sveitarfélaga en að tryggja að sjóðurinn úthluti þeim í samræmi við tilvitnað ákvæði 9. gr. laganna.

Mál Reykjavíkurborgar byggist á því að öll sveitarfélög fá sérstakar greiðslur úr Jöfnunarsjóði vegna skólastarfs og kennslu barna af erlendum uppruna – nema Reykjavík. Meðal þeirra sveitarfélaga sem fá slíkar greiðslur eru stór og stöndug sveitarfélög sem sum hver fullnýta ekki sína tekjustofna. Á sama tíma leggur Reykjavík til 11 milljarða á ári inn í Jöfnunarsjóð. Það fjármagn er meðal annars nýtt til að niðurgreiða skólastarf og skatta í sveitarfélögum sem hafa lægri velferðarútgjöld og hærri tekjur en borgin. Um leið og Reykjavíkurborg gerir ekki athugasemdir við greiðslur í Jöfnunarsjóð, þá snýst þetta mál um ómálefnalegar reglur, án lagastoðar, sem útiloka að borgin sé metin eftir sömu úthlutunarreglum og önnur sveitarfélög. Með öðrum orðum, það eina sem er verið að óska eftir er að borgin sé metin á jafnræðisgrunni við önnur sveitarfélög á höfuðborgarsvæðinu og um land allt. Borgin er hér fyrst og fremst að gæta hagsmuna Reykvíkinga og hagsmuna skólanna, barnanna í borginni og beinir því kröfu sinni að íslenska ríkinu.

Að lokum skal ítrekað að Reykjavíkurborg hefur freistað þess að ná samkomulagi við íslenska ríkið vegna kröfugerðar sinnar og mun halda áfram að gera það þrátt fyrir málshöfðun. Reykjavíkurborg telur kröfu sína vera málefnalega og réttmæta, enda veitir sveitarfélagið sannarlega þá þjónustu sem umrædd framlög eiga að styðja við. Engum dettur í hug að rétt reiknuð framlög til Stykkishólmsbæjar séu á kostnað annarra sveitarfélaga. Sömu sjónarmið hljóta að gilda um framlög til Reykjavíkur. Meginatriði hlýtur að vera að þau séu rétt reiknuð og byggja á lögum. Sömu leiðis ættu sveitarfélög að vera samstíga í því að hugsanlegar greiðslur vegna vangoldinna framlaga á umliðnum árum eigi að koma úr ríkissjóði. Því telur Reykjavíkurborg brýnt að sveitarfélög standi með Reykjavíkurborg í málinu þar sem þau eru þá um leið að gæta eigin hagsmuna sem eru sameiginlegir fyrir öll sveitarfélög í landinu gagnvart ríkisvaldinu.

Að öllu óbreyttu verður málið þingfest fyrir Héraðsdómi Reykjavíkur 28. janúar 2021. Engu að síður lýsti Reykjavíkurborg því yfir að vera eftir sem áður reiðubúin og viljug til viðræðna við íslenska ríkið um hugsanlegar sættir í málinu. Reykjavíkurborg hefur fulla trú á að slíkar viðræður geti skilað árangri og vonast til að ríkið nálgist málið af sama hug.

Dagur B. Eggertsson
borgarstjóri

Hjálagt:

Bréf borgarstjóra til samgöngu- og sveitarstjórnarráðherra 5. janúar 2021.

Hrunamannahreppur

Akurgerði 6
845 Flúðir

Vegna kröfu Reykjavíkurborgar á hendur íslenska ríkinu um greiðslu framlaga úr Jöfnunarsjóði sveitarfélaga

Vísað er til bréfs Hrunamannahrepps dags. 11. desember 2020. Í bréfinu er vitnað til bókunar fundar sveitarstjórnarinnar 10. desember 2020. Í bókuninni er vitnað til bókunar byggðarráðs Skagafjarðar þar sem fram kemur að ráðið harmi þá stöðu sem upp er komin í málefnum Jöfnunarsjóðs sveitarfélaga vegna kröfu Reykjavíkurborgar um greiðslu fjárhæðar vangreiddra framlaga úr Jöfnunarsjóði sveitarfélaga. Að mati ráðsins sé ljóst að ef krafa Reykjavíkurborgar nái fram að ganga muni hún leiða til skerðingar framlaga úr Jöfnunarsjóði sveitarfélaga og þar af leiðandi til skertrar þjónustu við íbúa sveitarfélaga. Byggðarráð Skagafjarðar skori því á Reykjavíkurborg að draga kröfu sína til baka og leita annarra leiða gagnvart ríkisvaldinu til að ná fram leiðréttingu mála sinna. Þá skori ráðið jafnframt á önnur sveitarfélög að taka undir bókun sína og gera að sinni. Í bókun Byggðarráðs Hrunamannahrepps sé tekið heils hugar undir bókun Byggðarráðs Skagafjarðar og geri stjórnin hana að sinni.

Rétt er að halda því til haga að Reykjavíkurborg harmar einnig þá stöðu sem upp er komin, en borgin hefur beint ítrekuðum erindum til ríkisins og oftsinnis boðið upp á samtal vegna málsins en ráðuneytið hefur ítrekað hafnað því. Í kjölfar viðræðna á aðventunni eru þó væntingar til þess að sáttferli sé að hefjast og að það leiði til farsællar niðurstöðu.

Þar sem niðurstaða sáttumleitana hefur ekki ennþá borið ávöxt hefur Reykjavíkurborg höfðað mál á hendur íslenska ríkinu þar sem gerð eru krafa um greiðslu framlaga úr Jöfnunarsjóði sveitarfélaga fyrir árin 2015-2019. Verði fallist á greiðsluskyldu í málinu mun það koma í hlut íslenska ríkisins, sem er stefndi í málinu, að greiða dæmda fjárhæð. Jöfnunarsjóður getur ekki átt sjálfstæð réttindi eða borið skyldur vegna skilyrða í lögum nr. 91/1991 um meðferð einkamála, sbr. dómur Hæstaréttar Íslands frá 14. maí 2019 í máli nr. 34/2018. Helgast það af því að samkvæmt 16. gr. laga nr. 4/1995 um tekjustofna sveitarfélaga, hefur samgöngu- og sveitarstjórnarráðherra á hendi yfirstjórn Jöfnunarsjóðs sveitarfélaga og skal sjóðurinn vera í vörslu ráðuneytisins. Þannig liggur fyrir að greiðsluskylda getur ekki hvílt á Jöfnunarsjóði sveitarfélaga fallist dómstólar á kröfur Reykjavíkurborgar í málinu.

Reykjavíkurborg hefur orðið þess vör að því hefur verið haldið fram að kröfur borgarinnar beinist að Jöfnunarsjóði en ekki ríkinu. Í því sambandi vill Reykjavíkurborg benda á að samkvæmt óbreyttum lögum er almennt óheimilt að veita tekjum Jöfnunarsjóðs sveitarfélaga til annars en úthlutunar framlaga eftir því sem mælt er fyrir um í lögum nr. 4/1995 um tekjustofna sveitarfélaga, sbr. 2. mgr. 78. gr. stjórnarskrár lýðveldisins Íslands, sbr. lög nr.

33/1944, með síðari breytingum. Í ákvæðum laga um tekjustofna sveitarfélaga er ekki að finna heimild til að greiða kröfu Reykjavíkurborgar af tekjum eða fjármunum Jöfnunarsjóðs sveitarfélaga. Samkvæmt 9. gr. laganna skal tekjum Jöfnunarsjóðs sveitarfélaga einvörðungu ráðstafað til greiðslu bundinna, sérstakra og jöfnunarframlaga, sbr. 10. - 13. gr. laganna. Þannig hefur íslenska ríkið, að óbreyttum lögum, ekki annan ráðstöfunarrétt yfir tekjum Jöfnunarsjóðs sveitarfélaga en að tryggja að sjóðurinn úthluti þeim í samræmi við tilvitnað ákvæði 9. gr. laganna.

Mál Reykjavíkurborgar byggist á því að öll sveitarfélög fá sérstakar greiðslur úr Jöfnunarsjóði vegna skólastarfs og kennslu barna af erlendum uppruna – nema Reykjavík. Meðal þeirra sveitarfélaga sem fá slíkar greiðslur eru stór og stöndug sveitarfélög sem sum hver fullnýta ekki sína tekjustofna. Á sama tíma leggur Reykjavík til 11 milljarða á ári inn í Jöfnunarsjóð. Það fjármagn er meðal annars nýtt til að niðurgreiða skólastarf og skatta í sveitarfélögum sem hafa lægri velferðarútgjöld og hærra tekjur en borgin. Um leið og Reykjavíkurborg gerir ekki athugasemdir við greiðslur í Jöfnunarsjóð, þá snýst þetta mál um ómálefnalegar reglur, án lagastoðar, sem útiloka að borgin sé metin eftir sömu úthlutunarreglum og önnur sveitarfélög. Með öðrum orðum, það eina sem er verið að óska eftir er að borgin sé metin á jafnræðisgrunni við önnur sveitarfélög á höfuðborgarsvæðinu og um land allt. Borgin er hér fyrst og fremst að gæta hagsmuna Reykvíkinga og hagsmuna skólanna, barnanna í borginni og beinir því kröfu sinni að íslenska ríkinu.

Að lokum skal ítrekað að Reykjavíkurborg hefur freistað þess að ná samkomulagi við íslenska ríkið vegna kröfugerðar sinnar og mun halda áfram að gera það þrátt fyrir málshöfðun. Reykjavíkurborg telur kröfu sína vera málefnalega og réttmæta, enda veitir sveitarfélagið sannarlega þá þjónustu sem umrædd framlög eiga að styðja við. Engum dettur í hug að rétt reiknuð framlög til Hrunamannahrepps séu á kostnað annarra sveitarfélaga. Sömu sjónarmið hljóta að gilda um framlög til Reykjavíkur. Meginatriði hlýtur að vera að þau séu rétt reiknuð og byggji á lögum. Sömu leiðis ættu sveitarfélög að vera samstíga í því að hugsanlegar greiðslur vegna vangoldinna framlaga á umliðnum árum eigi að koma úr ríkissjóði. Því telur Reykjavíkurborg brýnt að sveitarfélög standi með Reykjavíkurborg í málinu þar sem þau eru þá um leið að gæta eigin hagsmuna sem eru sameiginlegir fyrir öll sveitarfélög í landinu gagnvart ríkisvaldinu.

Að öllu óbreyttu verður málið þingfest fyrir Héraðsdómi Reykjavíkur 28. janúar 2021. Engu að síður lýsti Reykjavíkurborg því yfir að vera eftir sem áður reiðubúin og viljug til viðræðna við íslenska ríkið um hugsanlegar sættir í málinu. Reykjavíkurborg hefur fulla trú á að slíkar viðræður geti skilað árangri og vonast til að ríkið nálgist málið af sama hug.

Dagur B. Eggertsson
borgarstjóri

Hjálagt:

Bréf borgarstjóra til samgöngu- og sveitarstjórnarráðherra 5. janúar 2021.

Mýrdalshreppur

Austurvegi 17
870 VÍK

Vegna kröfu Reykjavíkurborgar á hendur íslenska ríkinu um greiðslu framlaga úr Jöfnunarsjóði sveitarfélaga

Vísað er til bréfs sveitarstjórnar Mýrdalshrepps, dags. 20. nóvember 2020. Í bréfinu er tekið fram að sveitarstjórn Mýrdalshrepps harmi þá stöðu sem upp er komin í málefnum Jöfnunarsjóðs sveitarfélaga vegna kröfu Reykjavíkurborgar um greiðslu fjárhæðar vangreiddra framlaga úr Jöfnunarsjóði sveitarfélaga. Að mati sveitarstjórnarinnar sé ljóst að ef krafa Reykjavíkurborgar nái fram að ganga muni hún leiða til skerðingar framlaga úr Jöfnunarsjóði sveitarfélaga og þar af leiðandi til skertrar þjónustu við íbúa sveitarfélaga. Skori sveitarstjórn Mýrdalshrepps því á Reykjavíkurborg að draga kröfu sína til baka og leita annarra leiða gagnvart ríkisvaldinu til að ná fram leiðréttingu mála sinna.

Rétt er að halda því til haga að Reykjavíkurborg harmar einnig þá stöðu sem upp er komin, en borgin hefur beint ítrekuðum erindum til ríkisins og oftsinnis boðið upp á samtal vegna málsins en ráðuneytið hefur ítrekað hafnað því. Í kjölfar viðræðna á aðventunni eru þó væntingar til þess að sáttferli sé að hefjast og að það leiði til farsællar niðurstöðu.

Þar sem niðurstaða sáttumleitana hefur ekki ennþá borið ávöxt hefur Reykjavíkurborg höfðað mál á hendur íslenska ríkinu þar sem gerð eru krafa um greiðslu framlaga úr Jöfnunarsjóði sveitarfélaga fyrir árin 2015-2019. Verði fallist á greiðsluskyldu í málinu mun það koma í hlut íslenska ríkisins, sem er stefndi í málinu, að greiða dæmda fjárhæð. Jöfnunarsjóður getur ekki átt sjálfstæð réttindi eða borið skyldur vegna skilyrða í lögum nr. 91/1991 um meðferð einkamála, sbr. dómur Hæstaréttar Íslands frá 14. maí 2019 í máli nr. 34/2018. Helgast það af því að samkvæmt 16. gr. laga nr. 4/1995 um tekjustofna sveitarfélaga, hefur samgöngu- og sveitarstjórnarráðherra á hendi yfirstjórn Jöfnunarsjóðs sveitarfélaga og skal sjóðurinn vera í vörslu ráðuneytisins. Þannig liggur fyrir að greiðsluskylda getur ekki hvílt á Jöfnunarsjóði sveitarfélaga fallist dómstólar á kröfur Reykjavíkurborgar í málinu.

Reykjavíkurborg hefur orðið þess vör að því hefur verið haldið fram að kröfur borgarinnar beinist að Jöfnunarsjóði en ekki ríkinu. Í því sambandi vill Reykjavíkurborg benda á að samkvæmt óbreyttum

lögum er almennt óheimilt að veita tekjum Jöfnunarsjóðs sveitarfélaga til annars en úthlutunar framlaga eftir því sem mælt er fyrir um í lögum nr. 4/1995 um tekjustofna sveitarfélaga, sbr. 2. mgr. 78. gr. stjórnarskrár Lýðveldisins Íslands, sbr. lög nr. 33/1944, með síðari breytingum. Í ákvæðum laga um tekjustofna sveitarfélaga er ekki að finna heimild til að greiða kröfu Reykjavíkurborgar af tekjum eða fjármunum Jöfnunarsjóðs sveitarfélaga. Samkvæmt 9. gr. laganna skal tekjum Jöfnunarsjóðs sveitarfélaga einvörðungu ráðstafað til greiðslu bundinna, sérstakra og jöfnunarframlaga, sbr. 10. -13. gr. laganna. Þannig hefur íslenska ríkið, að óbreyttum lögum, ekki annan ráðstöfunarrétt yfir tekjum Jöfnunarsjóðs sveitarfélaga en að tryggja að sjóðurinn úthluti þeim í samræmi við tilvitnað ákvæði 9. gr. laganna.

Mál Reykjavíkurborgar byggist á því að öll sveitarfélög fá sérstakar greiðslur úr Jöfnunarsjóði vegna skólastarfs og kennslu barna af erlendum uppruna – nema Reykjavík. Meðal þeirra sveitarfélaga sem fá slíkar greiðslur eru stór og stöndug sveitarfélög sem sum hver fullnýta ekki sína tekjustofna. Á sama tíma leggur Reykjavík til 11 milljarða á ári inn í Jöfnunarsjóð. Það fjármagn er meðal annars nýtt til að niðurgreiða skólastarf og skatta í sveitarfélögum sem hafa lægri velferðarútgjöld og hærri tekjur en borgin. Um leið og Reykjavíkurborg gerir ekki athugasemdir við greiðslur í Jöfnunarsjóð, þá snýst þetta mál um ómálefnalegar reglur, án lagastoðar, sem útiloka að borgin sé metin eftir sömu úthlutunarreglum og önnur sveitarfélög. Með öðrum orðum, það eina sem er verið að óska eftir er að borgin sé metin á jafnræðisgrunni við önnur sveitarfélög á höfuðborgarsvæðinu og um land allt. Borgin er hér fyrst og fremst að gæta hagsmuna Reykvíkinga og hagsmuna skólanna, barnanna í borginni og beinir því kröfu sinni að íslenska ríkinu. Að lokum skal ítrekað að Reykjavíkurborg hefur freistað þess að ná samkomulagi við íslenska ríkið vegna kröfugerðar sinnar og mun halda áfram að gera það þrátt fyrir málshöfðun. Reykjavíkurborg telur kröfu sína vera málefnalega og réttmæta, enda veitir sveitarfélagið sannarlega þá þjónustu sem umrædd framlög eiga að styðja við. Engum dettur í hug að rétt reiknuð framlög til Mýrdalshrepps séu á kostnað annarra sveitarfélaga. Sömu sjónarmið hljóta að gilda um framlög til Reykjavíkur. Meginatriði hlýtur að vera að þau séu rétt reiknuð og byggji á lögum. Sömuleiðis ættu sveitarfélög að vera samstíga í því að hugsanlegar greiðslur vegna vangoldinna framlaga á umliðnum árum eigi að koma úr ríkissjóði. Því telur Reykjavíkurborg brýnt að sveitarfélög standi með Reykjavíkurborg í málinu þar sem þau eru þá um leið að gæta eigin hagsmuna sem eru sameiginlegir fyrir öll sveitarfélög í landinu gagnvart ríkisvaldinu.

Að öllu óbreyttu verður málið þingfest fyrir Héraðsdómi Reykjavíkur 28. janúar 2021. Engu að síður lýsti Reykjavíkurborg því yfir að vera eftir sem áður reiðubúin og viljug til viðræðna við íslenska ríkið um hugsanlegar sættir í málinu. Reykjavíkurborg hefur fulla trú á að slíkar viðræður geti skilað árangri og vonast til að ríkið nálgist málið af sama hug.

Dagur B. Eggertsson
borgarstjóri

Hjálagt:

Bréf borgarstjóra til samgöngu- og sveitarstjórnarráðherra 5. janúar 2021.

Samtök sveitarfélaga á Norðurlandi Vestra

Höfðabraut 6
530 HVAMMSTANGI

Vegna kröfu Reykjavíkurborgar á hendur íslenska ríkinu um greiðslu framlaga úr Jöfnunarsjóði sveitarfélaga

Vísað er til bréfs Samtaka sveitarfélaga á Norðurlandi vestra, dags. 1. desember 2020. Í bréfinu er vitnað til bókunar fundar stjórnar samtakanna 1. desember 2020. Í bókuninni er vitnað til bókunar byggðarráðs Skagafjarðar þar sem fram kemur að ráðið harmi þá stöðu sem upp er komin í málefnum Jöfnunarsjóðs sveitarfélaga vegna kröfu Reykjavíkurborgar um greiðslu fjárhæðar vangreiddra framlaga úr Jöfnunarsjóði sveitarfélaga. Að mati ráðsins sé ljóst að ef krafa Reykjavíkurborgar nái fram að ganga muni hún leiða til skerðingar framlaga úr Jöfnunarsjóði sveitarfélaga og þar af leiðandi til skertrar þjónustu við íbúa sveitarfélaga. Byggðarráð Skagafjarðar skori því á Reykjavíkurborg að draga kröfu sína til baka og leita annarra leiða gagnvart ríkisvaldinu til að ná fram leiðréttingu mála sinna. Þá skori ráðið jafnframt á önnur sveitarfélög að taka undir bókun sína og gera að sinni. Í bókun stjórnar Samtaka sveitarfélaga á Norðurlandi vestra sé tekið heils hugar undir bókun Byggðarráðs Skagafjarðar og geri stjórnin hana að sinni.

Rétt er að halda því til haga að Reykjavíkurborg harmar einnig þá stöðu sem upp er komin, en borgin hefur beint ítrekuðum erindum til ríkisins og oftsinnis boðið upp á samtal vegna málsins en ráðuneytið hefur ítrekað hafnað því. Í kjölfar viðræðna á aðventunni eru þó væntingar til þess að sáttferli sé að hefjast og að það leiði til farsællar niðurstöðu.

Þar sem niðurstaða sáttumleitana hefur ekki ennþá borið ávöxt hefur Reykjavíkurborg höfðað mál á hendur íslenska ríkinu þar sem gerð eru krafa um greiðslu framlaga úr Jöfnunarsjóði sveitarfélaga fyrir árin 2015-2019. Verði fallist á greiðsluskyldu í málinu mun það koma í hlut íslenska ríkisins, sem er stefndi í málinu, að greiða dæmda fjárhæð. Jöfnunarsjóður getur ekki átt sjálfstæð réttindi eða borið skyldur vegna skilyrða í lögum nr. 91/1991 um meðferð einkamála, sbr. dómur Hæstaréttar Íslands frá 14. maí 2019 í máli nr. 34/2018. Helgast það af því að samkvæmt 16. gr. laga nr. 4/1995 um tekjustofna sveitarfélaga, hefur samgöngu- og sveitarstjórnarráðherra á hendi yfirstjórn Jöfnunarsjóðs sveitarfélaga og skal sjóðurinn vera í vörslu ráðuneytisins. Þannig liggur fyrir að greiðsluskylda getur ekki hvílt á Jöfnunarsjóði sveitarfélaga fallist dómstólar á kröfur Reykjavíkurborgar í málinu.

Reykjavíkurborg hefur orðið þess vör að því hefur verið haldið fram að kröfur borgarinnar beinist að Jöfnunarsjóði en ekki ríkinu. Í því sambandi vill Reykjavíkurborg benda á að samkvæmt óbreyttum lögum er almennt óheimilt að veita tekjum Jöfnunarsjóðs sveitarfélaga til annars en úthlutunar framlaga eftir því sem mælt er fyrir um í lögum nr. 4/1995 um tekjustofna sveitarfélaga, sbr. 2. mgr. 78. gr. stjórnarskrár Lýðveldisins Íslands, sbr. lög nr.

33/1944, með síðari breytingum. Í ákvæðum laga um tekjustofna sveitarfélaga er ekki að finna heimild til að greiða kröfu Reykjavíkurborgar af tekjum eða fjármunum Jöfnunarsjóðs sveitarfélaga. Samkvæmt 9. gr. laganna skal tekjum Jöfnunarsjóðs sveitarfélaga einvörðungu ráðstafað til greiðslu bundinna, sérstakra og jöfnunarframlaga, sbr. 10. - 13. gr. laganna. Þannig hefur íslenska ríkið, að óbreyttum lögum, ekki annan ráðstöfunarrétt yfir tekjum Jöfnunarsjóðs sveitarfélaga en að tryggja að sjóðurinn úthluti þeim í samræmi við tilvitnað ákvæði 9. gr. laganna.

Mál Reykjavíkurborgar byggist á því að öll sveitarfélög fá sérstakar greiðslur úr Jöfnunarsjóði vegna skólastarfs og kennslu barna af erlendum uppruna – nema Reykjavík. Meðal þeirra sveitarfélaga sem fá slíkar greiðslur eru stór og stöndug sveitarfélög sem sum hver fullnýta ekki sína tekjustofna. Á sama tíma leggur Reykjavík til 11 milljarða á ári inn í Jöfnunarsjóð. Það fjármagn er meðal annars nýtt til að niðurgreiða skólastarf og skatta í sveitarfélögum sem hafa lægri velferðarútgjöld og hærri tekjur en borgin. Um leið og Reykjavíkurborg gerir ekki athugasemdir við greiðslur í Jöfnunarsjóð, þá snýst þetta mál um ómálefnalegar reglur, án lagastofnar, sem útiloka að borgin sé metin eftir sömu úthlutunarreglum og önnur sveitarfélög. Með öðrum orðum, það eina sem er verið að óska eftir er að borgin sé metin á jafnræðisgrunni við önnur sveitarfélög á höfuðborgarsvæðinu og um land allt. Borgin er hér fyrst og fremst að gæta hagsmuna Reykvíkinga og hagsmuna skólanna, barnanna í borginni og beinir því kröfu sinni að íslenska ríkinu.

Að lokum skal ítrekað að Reykjavíkurborg hefur freistað þess að ná samkomulagi við íslenska ríkið vegna kröfugerðar sinnar og mun halda áfram að gera það þrátt fyrir málshöfðun. Reykjavíkurborg telur kröfu sína vera málefnalega og réttmæta, enda veitir sveitarfélagið sannarlega þá þjónustu sem umrædd framlög eiga að styðja við. Engum dettur í hug að rétt reiknuð framlög til sveitarfélaga í Norðurlandi vestra séu á kostnað annarra sveitarfélaga. Sömu sjónarmið hljóta að gilda um framlög til Reykjavíkur. Meginatriði hlýtur að vera að þau séu rétt reiknuð og byggi á lögum. Sömuleiðis ættu sveitarfélög að vera samstíga í því að hugsanlegar greiðslur vegna vangoldinna framlaga á umliðnum árum eigi að koma úr ríkissjóði. Því telur Reykjavíkurborg brýnt að sveitarfélög standi með Reykjavíkurborg í málinu þar sem þau eru þá um leið að gæta eigin hagsmuna sem eru sameiginlegir fyrir öll sveitarfélög í landinu gagnvart ríkisvaldinu.

Að öllu óbreyttu verður málið þingfest fyrir Héraðsdómi Reykjavíkur 28. janúar 2021. Engu að síður lýsti Reykjavíkurborg því yfir að vera eftir sem áður reiðubúin og viljug til viðræðna við íslenska ríkið um hugsanlegar sættir í málinu. Reykjavíkurborg hefur fulla trú á að slíkar viðræður geti skilað árangri og vonast til að ríkið nálgist málið af sama hug.

Dagur B. Eggertsson
borgarstjóri

Hjálagt:

Bréf borgarstjóra til samgöngu- og sveitarstjórnarráðherra 5. janúar 2021.

Snæfellsbær

Snæfellsás 2

360 HELLISSANDUR

Vegna kröfu Reykjavíkurborgar á hendur íslenska ríkinu um greiðslu framlaga úr Jöfnunarsjóði sveitarfélaga

Vísað er til bréfs Snæfellsbæjar, dags. 30. nóvember 2020. Í bréfinu er vitnað til áskorunar sem lögð var fyrir og samþykkt á fundi Bæjarráðs Snæfellsbæjar þann 26. nóvember 2020. Í áskoruninni er tekið fram að Bæjarráð Snæfellsbæjar harmi þá stöðu sem upp er komin í málefnum Jöfnunarsjóðs sveitarfélaga vegna kröfu Reykjavíkurborgar um greiðslu fjárhæðar vangreiddra framlaga úr Jöfnunarsjóði sveitarfélaga. Að mati ráðsins sé ljóst að ef krafa Reykjavíkurborgar ná fram að ganga muni hún leiða til skerðingar framlaga úr Jöfnunarsjóði sveitarfélaga og þar af leiðandi til skertrar þjónustu við íbúa sveitarfélaga. Bæjarráð Snæfellsbæjar skori því á Reykjavíkurborg að draga kröfu sína til baka og leita annarra leiða gagnvart ríkisvaldinu til að ná fram leiðréttingu mála sinna.

Rétt er að halda því til haga að Reykjavíkurborg harmar einnig þá stöðu sem upp er komin, en borgin hefur beint ítrekuðum erindum til ríkisins og oftsinnis boðið upp á samtal vegna málsins en ráðuneytið hefur ítrekað hafnað því. Í kjölfar viðræðna á aðventunni eru þó væntingar til þess að sáttafærlí sé að hefjast og að það leiði til farsællar niðurstöðu.

Þar sem niðurstaða sáttaumleitana hefur ekki ennþá borið ávöxt hefur Reykjavíkurborg höfðað mál á hendur íslenska ríkinu þar sem gerð eru krafa um greiðslu framlaga úr Jöfnunarsjóði sveitarfélaga fyrir árin 2015-2019. Verði fallist á greiðsluskyldu í málinu mun það koma í hlut íslenska ríkisins, sem er stefndi í málinu, að greiða dæmda fjárhæð. Jöfnunarsjóður getur ekki átt sjálfstæð réttindi eða borið skyldur vegna skilyrða í lögum nr. 91/1991 um meðferð einkamála, sbr. dómur Hæstaréttar Íslands frá 14. maí 2019 í máli nr. 34/2018. Helgast það af því að samkvæmt 16. gr. laga nr. 4/1995 um tekjustofna sveitarfélaga, hefur samgöngu- og sveitarstjórnarráðherra á hendi yfirstjórn Jöfnunarsjóðs sveitarfélaga og skal sjóðurinn vera í vörslu ráðuneytisins. Þannig liggur fyrir að greiðsluskylda getur ekki hvílt á Jöfnunarsjóði sveitarfélaga fallist dómstólar á kröfur Reykjavíkurborgar í málinu.

Reykjavíkurborg hefur orðið þess vör að því hefur verið haldið fram að kröfur borgarinnar beinist að Jöfnunarsjóði en ekki ríkinu. Í því sambandi vill Reykjavíkurborg benda á að samkvæmt óbreyttum lögum er almennt óheimilt að veita tekjum Jöfnunarsjóðs sveitarfélaga til annars en úthlutunar framlaga eftir því sem mælt er fyrir um í lögum nr. 4/1995 um tekjustofna sveitarfélaga, sbr. 2. mgr. 78. gr. stjórnarskrár Lýðveldisins Íslands, sbr. lög nr. 33/1944, með síðari breytingum. Í ákvæðum laga um tekjustofna sveitarfélaga er ekki að finna heimild til að greiða kröfu Reykjavíkurborgar af tekjum eða fjármunum Jöfnunarsjóðs sveitarfélaga. Samkvæmt 9. gr. laganna skal tekjum Jöfnunarsjóðs sveitarfélaga einvörðungu

ráðstafað til greiðslu bundinna, sérstakra og jöfnunarframlaga, sbr. 10. - 13. gr. laganna. Þannig hefur íslenska ríkið, að óbreyttum lögum, ekki annan ráðstöfunarrétt yfir tekjum Jöfnunarsjóðs sveitarfélaga en að tryggja að sjóðurinn úthluti þeim í samræmi við tilvitnað ákvæði 9. gr. laganna.

Mál Reykjavíkurborgar byggist á því að öll sveitarfélög fá sérstakar greiðslur úr Jöfnunarsjóði vegna skólastarfs og kennslu barna af erlendum uppruna – nema Reykjavík. Meðal þeirra sveitarfélaga sem fá slíkar greiðslur eru stór og stöndug sveitarfélög sem sum hver fullnýta ekki sína tekjustofna. Á sama tíma leggur Reykjavík til 11 milljarða á ári inn í Jöfnunarsjóð. Það fjármagn er meðal annars nýtt til að niðurgreiða skólastarf og skatta í sveitarfélögum sem hafa lægri velferðarútgjöld og hærri tekjur en borgin. Um leið og Reykjavíkurborg gerir ekki athugasemdir við greiðslur í Jöfnunarsjóð, þá snýst þetta mál um ómálefnalegar reglur, án lagastoðar, sem útiloka að borgin sé metin eftir sömu úthlutunarreglum og önnur sveitarfélög. Með öðrum orðum, það eina sem er verið að óska eftir er að borgin sé metin á jafnræðisgrunni við önnur sveitarfélög á höfuðborgarsvæðinu og um land allt. Borgin er hér fyrst og fremst að gæta hagsmuna Reykvíkinga og hagsmuna skólanna, barnanna í borginni og beinir því kröfu sinni að íslenska ríkinu.

Að lokum skal ítrekað að Reykjavíkurborg hefur freistað þess að ná samkomulagi við íslenska ríkið vegna kröfugerðar sinnar og mun halda áfram að gera það þrátt fyrir málshöfðun. Reykjavíkurborg telur kröfu sína vera málefnalega og réttmæta, enda veitir sveitarfélagið sannarlega þá þjónustu sem umrædd framlög eiga að styðja við. Engum dettur í hug að rétt reiknuð framlög til Snæfellsbæjar séu á kostnað annarra sveitarfélaga. Sömu sjónarmið hljóta að gilda um framlög til Reykjavíkur. Meginatriði hlýtur að vera að þau séu rétt reiknuð og byggi á lögum. Sömuleiðis ættu sveitarfélög að vera samstíga í því að hugsanlegar greiðslur vegna vangoldinna framlaga á umliðnum árum eigi að koma úr ríkissjóði. Því telur Reykjavíkurborg brýnt að sveitarfélög standi með Reykjavíkurborg í málinu þar sem þau eru þá um leið að gæta eigin hagsmuna sem eru sameiginlegir fyrir öll sveitarfélög í landinu gagnvart ríkisvaldinu.

Að öllu óbreyttu verður málið þingfest fyrir Héraðsdómi Reykjavíkur 28. janúar 2021. Engu að síður lýsti Reykjavíkurborg því yfir að vera eftir sem áður reiðubúin og viljug til viðræðna við íslenska ríkið um hugsanlegar sættir í málinu. Reykjavíkurborg hefur fulla trú á að slíkar viðræður geti skilað árangri og vonast til að ríkið nálgist málið af sama hug.

Dagur B. Eggertsson
borgarstjóri

Hjálagt:

Bréf borgarstjóra til samgöngu- og sveitarstjórnarráðherra, 5. janúar 2021.

Samgöngu- og sveitarstjórnarráðneytið
Sigurður Ingi Jóhannsson
samgöngu- og sveitarstjórnarráðherra
Sölvhólsgötu 7
101 Reykjavík

Viðræður um sættir vegna kröfu Reykjavíkurborgar á hendur íslenska ríkinu um greiðslu framlaga úr Jöfnunarsjóði sveitarfélaga

Vísað er til fyrri samskipta og sáttumleitana milli Reykjavíkurborgar og íslenska ríkisins vegna kröfu Reykjavíkurborgar um greiðslu framlaga úr Jöfnunarsjóði sveitarfélaga fyrir árin 2015-2019. Þar sem hvorki náðist samkomulag milli aðila um greiðslu kröfunnar eða viðurkenningu á greiðsluskyldu né frestun málshöfðunar á meðan íslenska ríkið hlutaðist til um endurskoðun á hlutaðeigandi ákvæðum laga og reglugerðar, þ.e. um almennt jöfnunarframlag vegna rekstrar grunnskóla og framlag vegna kennslu nemenda með íslensku sem annað tungumál á nýliðnu ári, var Reykjavíkurborg nauðugur sá kostur að höfða mál á hendur íslenska ríkinu um kröfuna með birtingu stefnu hinn 30. desember 2020. Að öllu óbreyttu verður málið þingfest fyrir Héraðsdómi Reykjavíkur 28. janúar 2021.

Í samræmi við umræður okkar og þrátt fyrir málshöfðunina lýsir Reykjavíkurborg því hér með yfir að vera eftir sem áður reiðubúin og viljug til viðræðna við íslenska ríkið um hugsanlegar sættir í málinu. Reykjavíkurborg hefur fulla trú á að slíkar viðræður geti skilað árangri og vonast til að ríkið nálgist málið af sama hug. Tilkynnist hér með að borgarritari og borgarlögmaður myndu annast viðræður fyrir hönd Reykjavíkurborgar.

Dagur B. Eggertsson
borgarstjóri

Afrit:
Einar Karl Hallvarðsson ríkislögmaður